

JONAS KARLSSON

149.500,0 0000000
00000000 00000000
000 000 000
000 000 000
000 0000000
000 0000000

000000000000000000000000
000000000000000000000000
000000000000000000000000
000000000000000000000000
0000000
0000000
0000000
0000000
0000000
0000000
0000000
0000000
0000000
0000000

000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000
000000

0000 0000 0000
0000 0000 0000
00000 000000
0000000 00000000
000000000 0000000000
0000000000 00000000000
00000000000 000000000000
000000000000 0000000000000
0000000000000 00000000000000
000000 00000000 000000
000000 00 00 000000
000000 000000
000000

0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000

000000
0000000
00000000
000000000
0000000000
00000000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000

0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000

000000000000 0000000
000000000000 0000000
000000000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000

0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000 0000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000
0000000000000000€

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ

Τίτλος πρωτοτύπου: *Fakturan*

Συγγραφέας: Jonas Karlsson

Μετάφραση από τα αγγλικά: Μαργαρίτα Ζαχαριάδου

Διόρθωση: Χρύσα Φραγκιαδάκη

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Θάνος Κακολύρης

Copyright © Jonas Karlsson 2014

Published by agreement with Salomonsson Agency

© 2015, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., για την ελληνική γλώσσα

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2015

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

www.epbooks.gr

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

ISBN 978-960-569-515-6

JONAS KARLSSON

Το τιμολόγιο

Μετάφραση: Μαργαρίτα Ζαχαριάδου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

1

Το ποσό ήταν απίστευτο – 5.700.000 κορόνες¹· αδύνατον να το πάρω στα σοβαρά. Υπέθεσα πως θα ήταν κάποιο από εκείνα τα πλαστά τιμολόγια που ακούμε στην τηλεόραση και διαβάζουμε στις εφημερίδες. Αδίστακτες επιχειρήσεις που προσπαθούν να εξαπατήσουν ανθρώπους, συχνά ηλικιωμένους, και να τους φάνε τα λεφτά.

Ήταν, πάντως, πολύ καλοφτιαγμένο· όσο γι' αυτό, δεν υπήρχε καμία αμφιβολία. Το λογότυπο φαινόταν γνήσιο, τουλάχιστον στα δικά μου μάτια. Δεν ήμουν απολύτως σίγουρος, γιατί δεν παίρνω και πολλή αλληλογραφία, εκτός από τους συνηθισμένους λογαριασμούς. Κι αυτός εδώ σαν κάτι τέτοιο έμοιαζε. Εκτός από το ποσό, εννοείται. Κ.Π.Π. έλεγε με μεγάλα γράμματα, και το κομμάτι για τους όρους πληρωμής ήταν πολύ αληθοφανές. Το όλο πράγμα είχε έναν στεγνό, πραγματιστικό τόνο, ακριβώς σαν αυτόν που χρησιμοποιούν οι κανονικοί οργανισμοί.

Μόνο που, αν ήταν γνήσιο, θα πρέπει να είχε γίνει κάποιο πελώριο λάθος. Κάποιος υπολογιστής πρέπει να με

---

1. Το ποσό αντιστοιχεί περίπου σε 610.350 ευρώ. (Σ.τ.Μ.)

είχε περάσει για μεγάλη εταιρεία, ή ίσως για ξένη κοινοπραξία. 5.700.000 κορόνες. Ποιος παίρνει τέτοιους λογαριασμούς; Μ' έπιασαν τα γέλια στη σκέψη ότι κάποιος θα μπορούσε να πληρώσει στ' αλήθεια ένα τέτοιο ποσό κατά λάθος, χωρίς καν να το αμφισβητήσει.

Ήπια ένα ποτήρι χυμό, πέταξα μερικά διαφημιστικά στον κάδο ανακύκλωσης, όλες εκείνες τις προσφορές και τα ενημερωτικά φυλλάδια που με κάποιο τρόπο είχαν καταφέρει να παραβιάσουν την επιγραφή «Όχι διαφημίσεις, παρακαλώ», φόρεσα το σακάκι μου κι έφυγα για τη δουλειά.

Δούλευα υπάλληλος μερικής απασχόλησης σε ένα βιντεοκλάμπ για φανατικούς κινηματογραφόφιλους. Ήμασταν δύο που στεκόμασταν εναλλάξ πίσω απ' τον πάγκο από δυο τρεις μέρες τη βδομάδα ο καθένας, κάναμε παραγγελίες, ταξινομούσαμε τις ταινίες που έρχονταν και τις βάζαμε στα ράφια. Μία στις τόσες μπορεί να βοηθούσα κανέναν πελάτη να βρει τη σωστή ταινία ή εξηγούσα γιατί η ειδική έκδοση με το έξτρα υλικό δεν είχε έρθει ακόμα, ή ίσως γιατί δεν περιλάμβανε την τάδε συνέντευξη που ο πελάτης είχε δει στο διαδίκτυο και υποτίθεται ότι έδινε μια εντελώς νέα εικόνα για τον συγκεκριμένο σκηνοθέτη, και την οποία ο πελάτης (συνήθως ήταν ο πελάτης) μπορούσε να μου την αραδιάσει λέξη προς λέξη, αν είχα όρεξη να τον ακούσω. Συνήθως όμως, απλώς στεκόμουν εκεί και σκεφτόμουν άλλα πράγματα.

Είχε λίγο αέρα, αλλά ο καιρός ήταν πλέον μόνο για

ελαφρύ μπουφάν, και τα περισσότερα δέντρα είναι βγάλει κιάλας ένα σωρό φύλλα. Καθώς περπατούσα σκεφτόμουν το τιμολόγιο και αναρωτιόμουν πώς είχαν καταφέρει να βρουν το όνομα και τη διεύθυνσή μου. Μήπως είχαν διαλέξει κάποιον στην τύχη; Εκτός κι αν υπήρχε κι άλλος με τα ίδια περίπου στοιχεία.

Οι βιτρίνες του μαγαζιού είχαν καλυφθεί από ένα κιτρινωπό στρώμα γύρης και η πόρτα έκανε πάλι τα δικά της. Όπως και να ρυθμίζαμε τον μηχανισμό που την έκλεινε αυτόματα, αυτή είτε γινόταν πολύ βαριά είτε άνοιγε με το παραμικρό άγγιγμα. Σήμερα, κόλλησε στα μισά.

Πηγαίνοντας να κρεμάσω το μπουφάν μου στην κρεμάστρα πίσω από τον πάγκο, ένιωσα το πάτωμα να κολλάει κάτω από τα πόδια μου. Άναψα την καφετιέρα που είχαμε στο δωματιάκι πίσω από το γραφείο. Κάτι είχε καεί στον πάτο της κανάτας, και ο Τόμας –που δούλευε τις υπόλοιπες βάρδιες– έλεγε ότι ποτέ δεν έπινε τίποτε από κει μέσα, αλλά εμένα δεν με πείραζε καθόλου. Το αντίθετο μάλιστα – ήταν σαν να έδινε λίγο γεύση σε ένα ρόφημα εντελώς ξενέρωτο κατά τα άλλα.

Έσπρωξα την πόρτα του ντουλαπιού κάτω από τον νεροχύτη αρκετές φορές, γιατί δεν έκλεινε σωστά – του είχε φύγει εκείνο το μαγνητάκι. Κάθε φορά έκλεινε και μετά ξανάνοιγε μερικά εκατοστά. Στο τέλος έκοψα λίγο σελοτέιπ, ένωσα τις άκρες του να γίνει σαν κύλινδρος και το κόλλησα στη μέσα μεριά της πόρτας. Το κόλλο έπιασε: η πόρτα έκλεισε μια χαρά.

Κάτω από τον πάγκο υπήρχε ένα καλάθι με τις ταινίες που είχαν επιστραφεί την περασμένη βδομάδα, εκείνες που ο Τόμας δεν είχε μπει στον κόπο να βάλει πίσω στα ράφια. Έκατσα και τις χάζευα όσο περίμενα να γίνει ο καφές. Υπήρχε μία του Κιούμπρικ, μία του Γκοντάρ και ο *Ισπανός Κρατούμενος* του Ντέιβιντ Μάμετ. Γύρισα τη θήκη από την άλλη και διάβασα το κείμενο στο πίσω μέρος. Είχα καιρό να τη δω. Ήμουν ακόμα με τον έρωτα της ζωής μου, τη Σουνίτα, εκείνη την εποχή, τότε που διαλέγαμε πότε ο ένας και πότε ο άλλος τις αγαπημένες μας ταινίες και τις βλέπαμε. Δεν είμαι καν σίγουρος αν καταφέραμε να τη δούμε μέχρι το τέλος. Δεν της είχε φανεί και πολύ σπουδαία.

Όταν έγινε ο καφές, βρήκα στο ψυγείο λίγο γάλα που ήταν μόνο κάνα δυο μέρες ληγμένο. Έβαλα κάμποσο στον καφέ μου και τον ήπια όσο τακτοποιούσα και τις υπόλοιπες ταινίες.

Επιστρέφοντας πίσω από τον πάγκο, αισθάνθηκα πάλι τα παπούτσια μου να κολλάνε στο πάτωμα. Υπέθεσα ότι κάποιος είχε χύσει κόκα κόλα ή κάτι τέτοιο, γιατί όπου και να πατούσα τα παπούτσια μου κολλούσαν στο πλαστικό δάπεδο. Εδώ που τα λέμε, είχε και λίγο πλάκα ο ήχος. Αν, δηλαδή, περπατούσες με τον σωστό ρυθμό.

Έκατσα για λίγο πίσω από τον πάγκο και αναλογίστηκα την πιθανότητα κάποιος να είχε κλέψει την ταυτότητά μου ή να την είχε κλωνοποιήσει ή ό,τι κάνουν τέλος πάντων με τις κλεμμένες ταυτότητες. Και μετά να είχε παραγγείλει κάτι από την εταιρεία που είχε εκδώσει στο όνομά μου εκείνο το παρανοϊκό τιμολόγιο. Αλλά τι μπορεί κανείς να παραγγείλει που να κοστίζει 5.700.000 κορόνες; Κανονικά,

θα έπρεπε να έχουν καλύτερους μηχανισμούς ασφαλείας για κάτι τέτοιες περιπτώσεις.

Κάπου μεταξύ έντεκα και εντεκάμισι μπαίνει συνήθως λίγος ήλιος στο μαγαζί. Έσκυσα και έγειρα το κεφάλι μου μήπως μπορέσω να δω τι ήταν αυτό που έκανε το πάτωμα να κολλάει, και όντως, από μια ορισμένη γωνία έβλεπες μικρές νησίδες από το χυμένο αναψυκτικό. Το χάρισα για λίγο. Θύμιζε κάπως τον παγκόσμιο χάρτη, αν αφαιρούσες ένα μέρος της Ασίας και την Αυστραλία. Μισόκλεισα τα μάτια. Η Αφρική ήταν πραγματικά καλή. Και τα κομμάτια που προφανώς ήταν η Γροιλανδία και η Αλάσκα, επίσης. Αλλά βέβαια, συλλογίστηκα, ίσως αυτό να οφείλεται στο ότι δεν είμαστε τόσο εξοικειωμένοι με τις γεωγραφικές λεπτομέρειες αυτών των περιοχών. Βάλθηκα να σκέφτομαι ποιων χωρών τα σχήματα ξέρω καλύτερα, εκτός από τη Σουηδία, και κατέληξα ότι μάλλον ήταν χώρες της βόρειας Ευρώπης. Πολύ σύντομα ο ήλιος χάθηκε πίσω από τις στέγες. Αλλά ο κολλώδης χάρτης ήταν ακόμα εκεί· τον άκουγες κάθε φορά που περπατούσες πάνω του.

Πήρα τηλέφωνο τον Γιόργκεν, το αφεντικό μου, και τον ρώτησα αν μπορούσα να αγοράσω μια σφουγγαρίστρα. Μου είπε εντάξει. Είπε επίσης ότι καλό θα ήταν να έχουμε έτσι κι αλλιώς μια στο μαγαζί, και ότι θα ήταν ωραία αν έριχνα ένα γενικό σφουγγάρισμα.

«Μόνο κράτα την απόδειξη», είπε.

Έτσι πήγα στο μαγαζί με τα είδη κιγκαλερίας και αγόρασα μια σφουγγαρίστρα κι έναν από εκείνους τους κου-

βάδες με στίφτη. Γέμισα τον κουβά με ζεστό νερό και τότε θυμήθηκα πως έπρεπε να είχα αγοράσει και κάποιου είδους καθαριστικό για πατώματα ή ένα υγρό απορρυπαντικό, αλλά μετά σκέφτηκα ότι αν το νερό ήταν αρκετά ζεστό, δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Σφουγγάρισα παντού. Το πάτωμα έδειχνε μια χαρά. Άλλαξε όψη όλο το μαγαζί. Έγινε σχεδόν κυριλέ. Άλλαξα το νερό μια δυο φορές και στο τέλος καθάρισα με τη σφουγγαρίστρα και τις σόλες των παπουτσιών μου. Μετά έκατσα λιγάκι και άλλαξα φόντο στο κινητό μου. Το έκλεισα, το ξανάνοιξα και άλλαξα το φόντο ξανά.

Ακριβώς την ώρα του μεσημεριανού πέρασε να με δει ο φίλος μου ο Ρότζερ. Βγαίνοντας από την τουαλέτα, τον βρήκα να στέκεται μέσα στο μαγαζί και να μιλάει στο κινητό του. Μου ένευσε. Μετά, βγήκε πάλι στον δρόμο και τον έχασα. Είκοσι λεπτά αργότερα επέστρεψε και με ρώτησε αν μπορούσε να φάει ό,τι είχε περισσέψει από το φαγητό που είχα παραγγείλει. «Δεν σε πειράζει, έτσι;» είπε. Του απάντησα ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.

Κάθισε στο σκαμπό πίσω από τον πάγκο και καταβρόχθισε τα υπολείμματα από τα νουντλς και το κρέας. Είπε ότι εδώ και τρεις βδομάδες ήταν κρυωμένος, αλλά επιτέλους τώρα βρισκόταν στην ανάρρωση.

«Στην αρχή, δεν είχα τίποτα παραπάνω από ένα πονάκι στον λαιμό», είπε μασουλώντας το φαγητό μου. «Μετά εξελίχθηκε σε *πραγματικό* πονόλαιμο, από κείνους που πονάς όταν καταπίνεις. Μετά κατέβηκε κάτω στους βρόγχους και μετατράπηκε σ' έναν από εκείνους τους κωλόβηχες,

που έχεις ένα μόνιμο βράσιμο στο στήθος και δεν σ' αφήνουν ούτε να κοιμηθείς. Τηλεφώνησα στο κέντρο υγείας και τους είπα ότι χρειάζομαι πενικιλίνη, αλλά ώσπου να πάω εκεί, ο πυρετός μου είχε πέσει και ο βήχας δεν ήταν τόσο χάλια. Έτσι αρνήθηκαν να μου γράψουν οτιδήποτε. Αντί για πενικιλίνη μού είπαν να πάρω παρακεταμόλη και να ξαναπάω αν χειροτέρευα. Αλλά δεν χειροτέρευα. Καλύτερα πήγα».

Προσπάθησε να βήξει, αλλά δεν τα κατάφερε και πολύ. Αναστέναξε και κούνησε το κεφάλι. Μετά συνέχισε να τρώει μέχρι που στο αλουμινένιο δισκάκι δεν είχε μείνει ούτε ψίχουλο. Το έκανε πέρα και με ρώτησε αν είχαμε φέρι τίποτα καινούργιες ταινίες. Όταν απάντησα όχι, αναστέναξε πάλι και κοίταξε από το παράθυρο.

«Εντάξει, λοιπόν», είπε. «Ας πηγαίνω κι εγώ».

Βούτηξε μια χούφτα από τις καραμέλες που έχουμε για να δίνουμε στα παιδιά κι έφυγε. Μαζί του βγήκα κι εγώ – ήταν ευκαιρία να κρεμάσω την ξεθωριασμένη κόκκινη ταμπέλα που έγραφε «Ανοικτό».

Ούτε το απόγευμα εμφανίστηκε πελάτης, οπότε έκατσα και τακτοποίησα τα τιμολόγια. Πρόσθεσα και την απόδειξη για τη σφουγγαρίστρα και τον κουβά. Έκανα τρύπες στα χαρτιά και τα πέρασα σε ντοσιέ. Ο Γιόργκεν είχε έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο που ήθελε να γίνονται αυτές οι δουλειές. Οι αποδείξεις στο πράσινο ντοσιέ και τα απλήρωτα τιμολόγια στο μπλε. Όταν τα πλήρωνε, τα μετέφερε ο ίδιος στο πράσινο ντοσιέ.

Καθώς ξεφύλλιζα τα ντοσιέ, στο μυαλό μου ήρθε πάλι το παράξενο τιμολόγιο που είχα λάβει. Είχα παρατηρήσει ότι κάποιες εταιρίες γράφουν ολόκληρο το ποσό, μέχρι και την τελευταία δεκάρα, πράγμα που κάνει το νούμερο να φαίνεται πολύ μεγάλο. Καμιά φορά το σημαδάκι που χώριζε τα δεκαδικά δεν καλοφαινόταν. Ίσως αυτό να είχε συμβεί και στο δικό μου, σκέφτηκα. Ίσως είχαν ξεχάσει να βάλουν κόμμα – ή μήπως δεν το είχα προσέξει εγώ; Όχι, δεν ήταν αυτό. Γιατί ακόμα κι αν αφαιρούσες δύο μηδενικά, το ποσό παρέμενε ασύλληπτα μεγάλο. Ασφαλώς και δεν είχα παραγγείλει κάτι που κόστιζε πενήντα εφτά χιλιάδες. Θα το θυμόμουν. Και τι σήμαιναν τα αρχικά Κ.Π.Π.; Έψαξα λιγάκι στα τιμολόγια του μαγαζιού μήπως και βρω κάτι παρόμοιο, αλλά δεν υπήρχε τίποτα. Μπα, σκέφτηκα. Κάποιο λάθος θα έχει γίνει, ήταν τόσο απλό.

JONAS KARLSSON

ΤΟ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ

Τα καλύτερα πράγματα σ' αυτή τη ζωή είναι τσάμπα. Έτσι ξέραμε όλοι μέχρι τώρα, και πράγματι έτσι είναι – ή μάλλον ήταν, μέχρι να έρθει το Τιμολόγιο.

Ο σαραντάχρονος ήρωας του Γιόνας Κάρλσον δεν έχει μεγάλες ανάγκες: ένα μικρό σπίτι, μια μικρή δουλειά, μικρές φιλοδοξίες, έναν μικρό κοινωνικό κύκλο, μια βολική, οικεία καθημερινότητα, κατά προτίμηση με πίτσα, ταινίες και μουσική. Τίποτα δεν τον έχει προετοιμάσει για το ιλιγγιώδες ποσό που ο μυστηριώδης οργανισμός «Κατανομής Παγκόσμιων Πόρων» τον καλεί να πληρώσει έναντι της ευτυχίας που έχει βιώσει μέχρι εκείνη τη μέρα. Σίγουρος ότι πρόκειται για κάποιο ανόητο λάθος, ο ήρωας επιχειρεί να ξεκαθαρίσει την κατάσταση – μόνο και μόνο για να βρεθεί ακόμα πιο βαθιά μπλεγμένος.

Μια ιστορία σουρεαλιστική και απροσδόκητη, καφκική και αστεία, το *Τιμολόγιο* του Γιόνας Κάρλσον βάζει στο μικροσκόπιο τις προτεραιότητες του Δυτικού ανθρώπου, όλα εκείνα τα στοιχεία που συνδέουμε με την επιτυχία απέναντι σ' αυτό που ονομάζουμε ευτυχία.

ISBN 978-960-569-515-6

Κωδ. μηχ/σης 25.072

www.epbooks.gr